

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce [REDACTED] A [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupeného Mgr. Lucií Rozehnalovou, advokátkou se sídlem Týnská 633/12, 110 01 Praha 1, proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2, o náhradu škody a o omluvu

takto:

- I. Žalovaná je **povinna** zveřejnit v denících MLADÁ FRONTA DNES a PRÁVO omluvu žalobci v tomto znění: „Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti se omlouvá [REDACTED] A [REDACTED] R [REDACTED], advokátovi, za nezákonné trestní stíhání zahájené dne [REDACTED] Policií ČR, Úřadem vyšetřování pro ČR, Odborem pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské činnosti pod ČVS: ÚVV-22/40-2001, za nezákonné usnesení soudce Obvodního soudu pro Prahu 1 vydané dne 7. 11. 2011 pod č.j. 9Nt 789/01 o vzetí do vazby, za nezákonné trestní stíhání zahájené usnesením Policejního prezidia ČR, ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002 ze dne 14. 1. 2002 a za nezákonné trestní stíhání zahájené usnesením Policejního prezidia ČR, ČTS: PPR-105/FKOS-20-2002 ze dne 26. 2. 2003“, a to za období od počátku trestního stíhání do [REDACTED] a dále za období od [REDACTED] do zproštění obžaloby.“, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II.** Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci 653.261,- Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III.** Ve zbývajících částech, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 2,013.850,- Kč a zaplacení úroku ve výši:
- 3,00 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 31. 1. 2002 do 25. 4. 2002,
  - 2,60 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 26. 4. 2002 do 17. 6. 2002,
  - 2,50 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 18. 6. 2002 do 28. 6. 2002,
  - 2,30 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 29. 6. 2002 do 11. 7. 2002,
  - 2,20 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 12. 7. 2002 do 22. 7. 2002,
  - 1,80 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 23. 7. 2002 do 11. 10. 2002,
  - 1,60 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 12. 10. 2002 do 24. 10. 2002,
  - 1,50 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 25. 10. 2002 do 30. 1. 2003,
  - 1,30 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 31. 1. 2003 do 28. 5. 2003,
  - 1,20 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 29. 5. 2003 do 25. 6. 2003,
  - 1,00 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 26. 6. 2003 do 30. 7. 2003,
  - 0,80 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 31. 7. 2003 do 23. 6. 2004,
  - 1,00 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 24. 6. 2004 do 19. 7. 2004,
  - 1,10 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 20. 7. 2004 do 9. 8. 2004,
  - 1,20 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 10. 8. 2004 do 16. 8. 2004,
  - 1,30 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 17. 8. 2004 do 23. 9. 2004,
  - 1,40 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 24. 9. 2004 do 29. 9. 2004,
  - 1,30 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 30. 9. 2004 do 6. 1. 2005,
  - 1,00 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 7. 1. 2005 do 8. 3. 2005,
  - 0,90 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 9. 3. 2005 do 6. 4. 2005,
  - 0,80 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 7. 4. 2005 do 27. 4. 2005,
  - 0,60 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 28. 4. 2005 do 4. 10. 2005,
  - 0,70 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 5. 10. 2005 do 27. 10. 2005,
  - 0,80 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 28. 10. 2005 do 22. 2. 2006,
  - 0,90 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 23. 2. 2006 do 18. 6. 2006,
  - 0,95 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 19. 6. 2006 do 25. 7. 2006,
  - 1,10 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 26. 7. 2006 do 6. 9. 2006,
  - 1,20 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 7. 9. 2006 do 20. 9. 2006,
  - 1,25 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 21. 9. 2006 do 25. 9. 2006,
  - 1,40 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 26. 9. 2006 do 9. 5. 2007,
  - 1,50 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 10. 5. 2007 do 27. 5. 2007,
  - 1,70 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 28. 5. 2007 do 18. 7. 2007,
  - 1,90 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 19. 7. 2007 do 27. 8. 2007,
  - 2,05 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 28. 8. 2007 do 30. 8. 2007,
  - 2,20 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 31. 8. 2007 do 22. 11. 2007,
  - 2,40 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 23. 11. 2007 do 27. 11. 2007,
  - 2,70 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 28. 11. 2007 do 29. 11. 2007,
  - 2,80 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 30. 11. 2007 do 31. 12. 2007,
  - 2,60 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 1. 1. 2008 do 29. 1. 2008,

- 2,70 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 30. 1. 2008 do 8. 2. 2008,
- 2,80 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 9. 2. 2008 do 9. 4. 2008,
- 2,70 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 10. 4. 2008 do 29. 7. 2008,
- 2,65 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 30. 7. 2008 do 7. 8. 2008,
- 2,50 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 8. 8. 2008 do 10. 9. 2008,
- 2,60 % p.a. z částky 10,000.000,- Kč od 11. 9. 2008 do 25. 9. 2008,
- 3,27 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 26. 9. 2008 do 9. 10. 2008,
- 3,57 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 10. 10. 2008 do 24. 10. 2008,
- 3,72 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 25. 10. 2008 do 6. 11. 2008,
- 3,33 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 7. 11. 2008 do 14. 11. 2008,
- 3,20 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 15. 11. 2008 do 9. 12. 2008,
- 3,10 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 10. 12. 2008 do 12. 12. 2008,
- 2,90 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 13. 12. 2008 do 16. 12. 2008,
- 2,70 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 17. 12. 2008 do 19. 12. 2008,
- 2,60 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 20. 12. 2008 do 31. 12. 2008,
- 2,50 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 1. 1. 2009 do 5. 1. 2009,
- 2,40 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 6. 1. 2009 do 12. 1. 2009,
- 2,30 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 13. 1. 2009 do 14. 1. 2009,
- 2,10 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 15. 1. 2009 do 23. 1. 2009,
- 1,90 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 24. 1. 2009 do 2. 2. 2009,
- 1,70 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 3. 2. 2009 do 17. 3. 2009,
- 1,60 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 18. 3. 2009 do 30. 4. 2009,
- 1,50 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 1. 5. 2009 do 7. 5. 2009,
- 1,30 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 8. 5. 2009 do 22. 5. 2009,
- 1,20 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 23. 5. 2009 do 28. 7. 2009,
- 1,10 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 29. 7. 2009 do 6. 8. 2009,
- 0,85 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 7. 8. 2009 do 24. 11. 2009,
- 0,70 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 25. 11. 2009 do 15. 12. 2009,
- 0,50 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 16. 12. 2009 do 30. 12. 2009,
- 0,40 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 31. 12. 2009 do 11. 4. 2010,
- 0,30 % p.a. z částky 1,000.000,- Kč od 12. 4. 2010 do zaplacení peněžité záruky ve výši 1,000.000,- Kč, se žaloba **z a m í t á**.

IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou ze dne 4. 11. 2011 nejprve domáhal, aby žalované byla uložena povinnost 1) písemně se žalobci omluvit za nezákonné trestní stíhání zahájené Policií ČR, Úřadem vyšetřování pro ČR, Odborem pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské činnosti pod ČVS: ÚVV-22/40-2001, za nezákonné usnesení soudce Obvodního soudu pro

Prahu 1 vydané dne 7. 11. 2011 pod č.j. 9Nt 789/01 o vzetí do vazby, za nezákonné trestní stíhání zahájené usnesením Policejního prezidia ČR, ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002 ze dne [REDAKCE], za nezákonné trestní stíhání zahájené usnesením Policejního prezidia ČR, ČTS: PPR-105/FKOS-20-2002 ze dne [REDAKCE], 2) tuto omluvu zveřejnit ve dvou celostátně distribuovaných denících, 3) zaplatit žalobci 2,800.000,- Kč jako zadostiučinění za nemajetkovou újmu, z toho 300.000,- Kč za nepřiměřenou délku trestního řízení a 2,500.000,- Kč za nezákonná rozhodnutí, 4) zaplatit žalobci 873.600,- Kč jako náhradu škody za placení odměny obhájci za zastupování, 5) zaplatit žalobci 273.866,- Kč jako náhradu ušlého zisku v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] z důvodu vzetí do vazby, 6) úrok z částky 10,000.000,- Kč od 31. 1. 2002 do 25. 9. 2008 a úrok z částky 1,000.000,- Kč od 26. 9. 2008 do vrácení peněžité záruky. Žalobce svou žalobu odůvodnil tím, že dne [REDAKCE] mu bylo sděleno obvinění Policií ČR, Úřadem vyšetřování ČR, Odborem pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské činnosti, ČVS: ÚVV-22/40-2001 ze spáchání pokusu trestného činu poškozování věřitele podle § 8 odst. 1 k § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 trestního zákona, spáchaný formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, současně byl zadržen policií a byla omezena jeho osobní svoboda. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 11. 2001 sp. zn. 9Nt 789/1 byl žalobce vzat do vazby. Dne [REDAKCE] bylo žalobci sděleno další obvinění, ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002 pro spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákona, spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona. Dne [REDAKCE] byl žalobce propuštěn z vazby na svobodu po zaplacení peněžité záruky ve výši 10,000.000 Kč. Po dobu trvání vazby nemohl žalobce vykonávat [REDAKCE] a byl nucen uzavřít dohodu o ustanovení svého zástupce s Mgr. Zdeňkem Milíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Lazarská 5. Dne [REDAKCE] rozhodlo představenstvo [REDAKCE] žalobcem do pravomocného skončení trestního řízení. Toto rozhodnutí bylo zrušeno [REDAKCE] na návrh žalobce, celé dva roky tak žalobce nemohl vykonávat své zaměstnání, tedy [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] bylo žalobci sděleno další obvinění, ČTS: PPR-105/FKOS-20-2002 ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákona, spáchaného ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona. Obhájcem žalobce v trestním řízení byli na základě plné moci JUDr. Josef Monsport, JUDr. Antonín Fürst, Mgr. Radek Jilg, Mgr. Michaela Střížová a Mgr. Ing. Vladimír Mráz. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2009, č.j. 2T 3/2005-9688 byl žalobce podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby. Tento rozsudek byl po odvolání státního zástupce zrušen, byl vydán nový rozsudek Městským soudem v Praze, přičemž Vrchní soud v Praze vydal dne 25. 5. 2011 pod sp. zn. 5To.92/010 rozsudek, kterým byl žalobce spolu s ostatními spoluobžalovanými podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby. Rozsudek nabyl právní moci dne 25. 5. 2011, žalobci byl doručen dne 15. 8. 2011.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 11. 2012, č.j. 10C 284/2011-265 bylo řízení částečně, co do zaplacení 1,343.295,- Kč zastaveno, neboť žalovaná žalobci dne 11. 6. 2012 zaplatila 89.000,- Kč jako náhradu nemajetkové újmy za nezákonnou vazbu, 115.000,- Kč za vedené trestní řízení a 637.110,- Kč za vynaložené náklady na obhajobu a žalobce vzal žalobu v tomto rozsahu zpět.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 1. 2013 při jednání soudu bylo řízení částečně, co do zaplacení 273.866,- Kč zastaveno, neboť žalovaná žalobci dne 21. 1. 2013 zaplatila 32.250,- Kč jako náhradu škody za nezákonnou vazbu a žalobce se rozhodl vzít zpět celý tento nárok, jakkoliv se stanoviskem žalované nesouhlasí.

Podáním ze dne 28. 2. 2013 upravil žalobce svůj původní žalobní návrh tak, že se domáhá, aby žalované byla uložena povinnost 1) zveřejnit v denících MLADÁ FRONTA DNES a PRAVO omluvu žalobci v tomto znění: „Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti se omlouvá [REDAKCE] A [REDAKCE], [REDAKCE], za nezákonné trestní stíhání zahájené dne [REDAKCE] Policií ČR, Úřadem vyšetřování pro ČR, Odborem pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské činnosti pod ČVS: ÚVV-22/40-2001, za nezákonné usnesení soudce Obvodního soudu pro Prahu 1 vydané dne 7. 11. 2011 pod č.j. 9Nt 789/01 o vzetí do vazby, za nezákonné trestní stíhání zahájené usnesením Policejního prezidia ČR, ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002 ze dne [REDAKCE] a za nezákonné trestní stíhání zahájené usnesením Policejního prezidia ČR, ČTS: PPR-105/FKOS-20-2002 ze dne [REDAKCE]“, a to za období od počátku trestního stíhání do [REDAKCE] a dále za období od [REDAKCE] do zproštění obžaloby, 2) zaplatit žalobci zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 1,511.000,- Kč (300.000,- Kč za nepřiměřenou délku řízení, 411.000,- Kč za rozhodnutí o vzetí do vazby a 800.000,- Kč za nezákonná rozhodnutí o zahájení trestního stíhání za období od [REDAKCE] do zproštění obžaloby), 3) zaplatit žalobci zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonnými rozhodnutími orgánů veřejné moci o zahájení trestního stíhání ve výši 1,085.000,- Kč za období od [REDAKCE] do [REDAKCE], 4) zaplatit žalobci náklady obhajoby ve výši 67.725,- Kč a DPH ve výši 3.386,- Kč a 5) zaplatit žalobci specifikovaný úrok z titulu nezákonných rozhodnutí, kterými jsou usnesení Policie ČR o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne [REDAKCE], ČVS: ÚVV-22/40-2001, ze dne [REDAKCE], ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002 a ze dne [REDAKCE], ČTS: PPR-105/FKOS-20-2002, když byl nakonec rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2011, sp. zn. 5To 92/2010 obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. 3. 2013, č.j. 10C 284/2011-722 ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 21. 5. 2013, č.j. 10C 284/2011-731 byla změna žaloby připuštěna.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. 4. 2015, č.j. 10C 284/2011-807 bylo řízení částečně zastaveno, co do požadavku žalobce na písemnou omluvu za vydání nezákonných rozhodnutí, neboť žalobce vzal žalobu v tomto rozsahu zpět.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že u ní žalobce uplatnil dne 4. 11. 2011 veškeré v žalobě uvedené nároky. Žalovaná neuznává nárok na poskytnutí zadostiučinění ve výši 300.000,- Kč v důsledku nepřiměřené délky trestního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2T 3/2005. Délka trestního řízení byla přiměřená, řízení bylo složité jak po skutkové, tak po právní stránce, bylo prováděno rozsáhlé dokazování ve všech fázích trestního stíhání, k prodávám v činnosti orgánů činných v trestním řízení nedocházelo, celková délka trestního řízení nemůže být hodnocena jako nepřiměřená. Žalovaná vyplatila dne 11. 6. 2012 žalobci částku 204.000,- Kč jako nemajetkovou újmu způsobenou v důsledku nezákonného trestního stíhání a vazby. Za každý den vazby bylo žalobci poskytnuto odškodnění ve výši 1.000,- Kč, celkem 89.000,- Kč. V souvislosti s trestním stíháním vyplatila žalobci náhradu za

nemajetkovou újmu 115.000,- Kč. Žalovaná poukázala na to, že u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 26C 297/2011 probíhá mezi stejnými účastníky spor o poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci v důsledku trestního stíhání vedeného proti jeho osobě Městským soudem v Praze pod sp. zn. 45T 6/2006, kdy tvrzení žalobce ohledně zásahu do jeho osobnostní sféry jsou totožná. Žalovaná má za to, že nemajetková újma byla žalobci způsobena v důsledku obou trestních stíhání. Žalovaná dále dne 11. 6. 2012 vyplatila žalobci náklady vynaložené na obhajobu ve výši 637.110,- Kč. Vycházela z prokázaných nákladů právního zastoupení ve výši mimosmluvní odměny dle advokátního tarifu, základní sazba mimosmluvní odměny činila do 31. 8. 2006 částku 1.500,- Kč a režijní paušál částku 75,- Kč, v dalším období pak základní sazba za jeden úkon právní služby činila 2.300,- Kč a režijní paušál 300,- Kč. Žalobce byl zastoupen vícero právními zástupci, nicméně uznány byly úkony právní pomoci vždy pouze u jednoho z nich, i když se konkrétního úkonu účastnilo několik právních zástupců současně. Žalovaná neuznala nárok ve výši [redacted] Kč spočívající v ušlém zisku za dobu trvání vazby, neboť z předloženého daňového přiznání za rok [redacted] není možné stanovit výši ušlého zisku. Žalovaná žalobci sdělila, že po předložení nezbytných podkladů bude v této části jeho žádost dodatečně projednána. Žalovaná také neuznává nárok na náhradu škody spočívající v ušlém zisku ve výši úroku z částky 10.000.000,- Kč a 1.000.000,- Kč, v této části nejsou splněny podmínky vzniku odpovědnosti státu, zejména vznik škody, nárok nepředstavuje ani skutečnou škodu ani ušlý zisk. S peněžními prostředky mohlo být naloženo i jinak, mohlo dojít k jejich úročení, ale také ke ztrátě, tj. uložené peníze mohly reálně zvyšovat ale i snižovat svou hodnotu, a to za situace, kdy nelze postavit na jisto, že by po celou dobu byly uloženy na účtu. Uplatněný nárok je spekulativní. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

Ze spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. 2T 3/2005 soud zjistil, že sdělením obvinění ze dne [redacted], ČVS:ÚVV-22/40-2001, policejní orgán Policie České republiky, Úřad vyšetřování pro ČR, Obor pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti, sdělil dne [redacted] žalobci podle § 160 odst. 1 trestního řádu obvinění ze spáchání pokusu trestného činu poškozování věřitele podle § 8 odst. 1 k § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 trestního zákona spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona s obviněným [redacted] V [redacted] Ž [redacted], kterého se měl dopustit tím, že po vzájemné dohodě s obviněným V [redacted] Ž [redacted], jako jeho právní zástupce a současně jako osoba s příkazním právem nadace [redacted] v úmyslu zmařit uspokojení pohledávky věřitele obviněného Ž [redacted], společnosti [redacted] ve výši [redacted],- [redacted] tím, že v exekučním řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 34E 131/2001, ve kterém byl nařízen výkon rozhodnutí, předstíral neexistující závazek vůči společnosti [redacted] ve výši [redacted]. Dne [redacted] byla provedena Policií ČR prohlídka u žalobce v jeho [redacted]. Byly zajištěny počítače, diskety, mobilní telefony, byly odňaty listiny, složky, faktury, smlouvy, složky pro soudní spory [redacted] – Ž [redacted] a jiné listiny, týkající se V [redacted] Ž [redacted], [redacted] nebo [redacted], [redacted]. Přítomní obhájci žalobce vznesli námitky k prohlídce jiných prostor, a to že vyšetřovatelem byly prohlíženy a následně odnímány rovněž takové listiny, které zcela zjevně nesouvisely s rozsahem, v jakém byla prohlídka nařízena, byl zkopírován server sekretariátu, který obsahuje zákonem chráněné informace nejen [redacted] [redacted]. R [redacted], ale také údaje dalších [redacted] zde sídlících. Před zkopírováním serveru nebyl vyšetřovatelem učiněn

pokus o to zjistit, jaké konkrétní informace se na tomto serveru nacházejí. Dne [redacted] byla provedena domovní prohlídka u žalobce na adrese v [redacted], byly zajištěny listiny a dva notebooky, disky a CD. Obhájce žalobce namítal, že zajištěním materiálů zasahuje do práv na ochranu [redacted]. Dne [redacted] byla provedena domovní prohlídka u H. R. [redacted] narozené [redacted], v [redacted]. Domovní prohlídkou nebyly nalezeny žádné věci důležité pro trestní řízení. Žalobce byl vyslechnut u Obvodního soudu pro Prahu 1 za účasti svého obhájce JUDr. Josefa Monsporta ve dnech 6. a 7. 11. 2011. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 11. 2011, sp. zn. 9Nt 789/01 bylo rozhodnuto, že se žalobce z důvodů uvedených v § 67 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu bere do vazby. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2011, sp. zn. 44To 1485/2011 bylo rozhodnutí soudu prvního stupně změněno tak, že se žalobce bere do vazby z důvodů uvedených v § 67 odst. 1 písm. a), b) za splnění podmínky uvedené v § 67 odst. 2 trestního řádu s tím, že vazba se započítává od [redacted]. Usnesením Policejního prezidia ČR, Úřad finanční kriminality a ochrany státu služby kriminální policie a vyšetřování, odbor „15“ ze dne [redacted], ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu sděleno obvinění žalobci z trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákoníku spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že poté, co společnost [redacted] jako věřitel podala dne [redacted] k Mezinárodnímu arbitrážnímu soudu Mezinárodní obchodní komory v Paříži žádost o zahájení arbitrážního řízení, v níž uplatnila vůči V. [redacted] Ž. [redacted] nárok na zaplacení [redacted], pomohl A. R. [redacted] Ž. [redacted] za pomoci O. K. [redacted] a E. P. [redacted] provést převody majetku, kdy sepsal kupní smlouvy mezi V. [redacted] Ž. [redacted] se společností Tanzberg Mikulov, a.s., tyto nemovitosti dále vložil do společnosti Piaristé, a.s. a dále provedl další úkony, čímž snížil hodnotu jeho majetku použitelného k uspokojení pohledávky věřitele [redacted] o nejméně [redacted]. Dne 29. 1. 2002 podal žalobce prostřednictvím své obhájkyne JUDr. Michaely Střížové podnět k přezkoumání stávajících důvodů vazby a současně podal návrh, aby v případě, že nebudou shledány důvody vazby podle § 67 písm. b) tr. ř., určil soud výši peněžité záruky. Usnesením Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 31. 1. 2002, sp. zn. KZV 2153/2001, byl žalobce propuštěn z vazby na svobodu za současného přijetí peněžité záruky ve výši 10.000.000,- Kč složené na účet Městského státního zastupitelství v Praze. Usnesením Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 1. 2. 2002 byla stížnost žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání zamítnuta. Usnesením Policejního prezidia České republiky, Úřad finanční kriminality a ochrany státu služby kriminální policie a vyšetřování ze dne [redacted], ČTS:PPR-105-FKOS-20-2002, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákona spáchaného ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona ve formě pomoci podle § 1 písm. c) trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že poté, co bylo V. [redacted] Ž. [redacted] zakázáno disponovat s jeho [redacted] procentním obchodním podílem ve společnosti [redacted], činil za pomoci O. K. [redacted] další úkony, zejména založil obchodní společnost [redacted], přičemž veškeré úkony směřovaly k faktickému vyvedení prakticky celého obchodního podílu V. [redacted] Ž. [redacted] z jeho majetku z části na společnost [redacted]. Dne 10. 4. 2002 byl sepsán Policejním prezidiem ČR záznam o vyhodnocení materiálů zajištěných při prohlídce jiných prostor v AK R. [redacted] úkonu se účastnil obhájce

vyslechnut obžalovaný [REDAKCE] O [REDAKCE] K [REDAKCE] jeho výslech skončil v 17:15 hodin, a hlavní líčení bylo přerušeno do následujícího dne. Při hlavním líčení dne 27. 3. 2007 byla vyslechnuta obžalovaná [REDAKCE] E [REDAKCE] J [REDAKCE] její výslech skončil v 10:30 hodin, dále byly čteny listinné důkazy z prvních dvou svazků trestního spisu, včetně připojené fotodokumentace, ke kterým se obžalovaní vyjadřovali. Hlavní líčení bylo v 15:30 hodin přerušeno do následujícího dne. Při hlavním líčení dne 28. 3. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku 3, byl pouštěn a slyšen zvukový záznam z výpovědí obžalovaných z hlavních líčení a obžalovaní se vyjadřovali k výpovědím druhých obžalovaných, hlavní líčení bylo přerušeno v 16:10 hodin do dalšího dne. Při hlavním líčení dne 29. 3. 2007 bylo pokračováno ve čtení listinných důkazů ze svazku 3, ke kterým se obžalovaní vyjadřovali. Dále byly čteny listinné důkazy ze svazku 4 – 7 a v 15:35 hodin bylo hlavní líčení přerušeno do následujícího dne. Při hlavním líčení dne 30. 3. 2007 bylo pokračováno v provádění listinných důkazů, dále byl promítán videozáznam z prohlídky jiných prostor v AK R [REDAKCE] a partneři, hlavní líčení bylo přerušeno ve 12:15 hodin. Při hlavním líčení dne 2. 4. 2007 byl vyslechnut obžalovaný [REDAKCE] V [REDAKCE] Ž [REDAKCE] který trval do 14:50 hodin, a hlavní líčení bylo přerušeno do dalšího hlavního líčení, které se konalo dne 3. 4. 2007, kdy byly čteny listinné důkazy, dále byl promítán videozáznam z prohlídky jiných prostor v advokátní kanceláři [REDAKCE] R [REDAKCE] a partneři do 15:15 hodin. Při hlavním líčení dne 4. 4. 2007 byly prováděny listinné důkazy ze svazku č. 7 a 8, dále byla promítána videokazeta z prohlídky jiných prostor AK R [REDAKCE] a partneři, dlouhá 120 minut. V 15:25 bylo hlavní líčení odročeno na duben 2007. Při hlavním líčení dne 23. 4. 2007 byl vyslechnut svědek [REDAKCE] P [REDAKCE] K [REDAKCE] a to do 11:10 hodin, v 11:15 hodin bylo přistoupeno k výslechu svědka [REDAKCE] T [REDAKCE] K [REDAKCE] do 12:20 hodin. Od 13:00 hodin byl vyslýchán svědek M [REDAKCE] C [REDAKCE] dále byly prováděny listinné důkazy ze svazku č. 8, vyslýchána svědkyně [REDAKCE] M [REDAKCE] J [REDAKCE] hlavní líčení bylo přerušeno do následujícího dne. Při hlavním líčení dne 24. 4. 2007 byla vyslýchána svědkyně [REDAKCE] L [REDAKCE] R [REDAKCE] dále svědek [REDAKCE] M [REDAKCE] J [REDAKCE] svědkyně J [REDAKCE] N [REDAKCE], byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 9, vyslechnuta svědkyně V [REDAKCE] Š [REDAKCE] a hlavní líčení v 15:55 hodin přerušeno. Při hlavním líčení dne 25. 4. 2007 byla vyslechnuta svědkyně M [REDAKCE] H [REDAKCE] byly prováděny listinné důkazy ze svazku číslo 12 a 13, byl vyslechnut svědek [REDAKCE] F [REDAKCE] V [REDAKCE] [REDAKCE] R [REDAKCE] B [REDAKCE] hlavní líčení bylo skončeno v 15:45 hodin a přerušeno. Při hlavním líčení dne 26. 4. 2007 byly provedeny listinné důkazy ze svazku č. 13, byl vyslechnut svědek J [REDAKCE] J [REDAKCE] hlavní líčení v 16:45 hodin přerušeno do následujícího dne. Při hlavním líčení dne 27. 4. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku 14, ve 12:10 hodin bylo hlavní líčení odročeno na květen 2007. Při hlavním líčení dne 21. 5. 2007 byl proveden výslech svědka [REDAKCE] R [REDAKCE] E [REDAKCE] J [REDAKCE] U [REDAKCE] [REDAKCE] Z [REDAKCE] M [REDAKCE] hlavní líčení přerušeno v 15:30 hodin. Při hlavním líčení dne 22. 5. 2007 byl proveden výslech svědka prof. [REDAKCE] J [REDAKCE] A [REDAKCE] [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE] byly provedeny listinné důkazy ze svazku č. 15, ke kterým se obžalovaní obsáhle vyjadřovali, a hlavní líčení bylo přerušeno v 15:00 hodin. Při hlavním líčení dne 23. 5. 2007 byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] H [REDAKCE] H [REDAKCE] [REDAKCE] H [REDAKCE] S [REDAKCE] D [REDAKCE] B [REDAKCE] čteny listinné důkazy a hlavní líčení přerušeno ve 14:45 hodin. Při hlavním líčení dne 24. 5. 2007 byl vyslechnut svědek [REDAKCE] J [REDAKCE] S [REDAKCE] byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 15, vyslýchán svědek [REDAKCE] J [REDAKCE] A [REDAKCE] byly provedeny listinné důkazy ze svazku č. 15 a hlavní líčení přerušeno ve 14:50 hodin. Při hlavním líčení dne 25. 5. 2007 byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] L [REDAKCE] Š [REDAKCE] svědek [REDAKCE] P [REDAKCE] Z [REDAKCE] hlavní líčení odročeno ve 12:15 hodin na červec

2007. Při hlavním líčení dne 19. 7. 2007 byl vyslechnut svědek [REDAKCE] P. Š. [REDAKCE], [REDAKCE] P. K. [REDAKCE], E. K. [REDAKCE], hlavní líčení přerušeno ve 14:45 hodin. Při hlavním líčení dne 20. 7. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 15 a 16, byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] H. S. [REDAKCE], ve 14:25 hodin bylo hlavní líčení odročeno na srpen. Při hlavním líčení dne 27. 8. 2007 byl vyslechnut svědek [REDAKCE] I. L. [REDAKCE], byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 16 a 17, ke kterým se obžalovaní vyjadřovali, hlavní líčení v 15:30 hodin přerušeno. Při hlavním líčení dne 28. 8. 2007 byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] D. R. [REDAKCE], J. P. [REDAKCE], čteny listinné důkazy ze svazku č. 17 a 18, a hlavní líčení v 15:40 hodin přerušeno. Při hlavním líčení dne 29. 8. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 18 a 19, vyslechnuta svědkyně A. B. [REDAKCE], pokračováno ve čtení listinných důkazů ze svazku 19, vyslechnuta svědkyně V. K. [REDAKCE], pokračováno ve čtení listinných důkazů ze svazku č. 19 a 20 a v 15:55 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 30. 8. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 20, vyslechnuta svědkyně V. Š. [REDAKCE], pokračováno v provádění listinných důkazů ze svazku č. 20 a 21, ve 14:00 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 31. 8. 2007 prováděny listinné důkazy ze svazku č. 21, vyslechnut svědek [REDAKCE] J. Š. [REDAKCE], prováděny listinné důkazy ze svazku č. 21, ve 13:00 hodin hlavní líčení odročeno na říjen. Při hlavním líčení dne 1. října 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 22 do 16:00 hodin, kdy bylo hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 2. 10. 2007 byl vyslechnut svědek [REDAKCE] J. D. [REDAKCE], V. K. [REDAKCE], M. H. [REDAKCE], pokračováno v provádění listinných důkazů ze svazku č. 22 a ve 14:35 hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 3. 10. 2007 vyslechnut svědek [REDAKCE] V. M. [REDAKCE], byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 22, vyslechnuta svědkyně [REDAKCE] E. P. [REDAKCE], pokračováno v listinných důkazech ze svazku č. 22, vyslechnut zpracovatel znaleckých posudků Ing. Vladimír Krupka, hlavní líčení přerušeno v 15:00 hodin. Dne 4. 10. 2007 při hlavním líčení byl vyslechnut zpracovatel znaleckého posudku Ing. Jaroslav Karásek a Ing. Josef Chyňa, hlavní líčení odročeno ve 14:45 hodin na říjen. Při hlavním líčení dne 22. 10. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 22 a 23, ve 12:10 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 23. 10. 2007 pokračováno v listinných důkazech ze svazku č. 23, hlavní líčení přerušeno ve 12:05 hodin. Při hlavním líčení dne 26. 10. 2007 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 23, listinné důkazy z přílohy č. 1 a ve 12:00 hodin hlavní líčení odročeno na listopad 2007. Při hlavním líčení dne 12. 11. 2007 byly čteny listinné důkazy z přílohy č. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, k důkazu proveden spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 34E 157/2001, dále sp. zn. 34E 983/2001 a sp. zn. 34E 191/2001, sp. zn. 34E 190/2001, sp. zn. 34E 134/2001, sp. zn. Nc 2876/2001, Nc 4504/2001, hlavní líčení přerušeno v 15:05 hodin. Při hlavním líčení dne 13. 11. 2007 byl čten obsah spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 33Nc 1731/2001, dále listinné důkazy z přílohy č. 13, ve 14:35 hodin bylo hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 14. 11. 2007 byly čteny listinné důkazy z přílohy č. 13, proveden důkaz spisem Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 34E 133/2001, v 15:05 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 15. 11. 2007 byl čten podstatný obsah spisu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 34E 132/2001, 34E 131/2001, 34E 135/2001, 34E 135/2001, podstatný obsah spisu Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 11C 182/2001 a 11C 474/2001, ve 14:50 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 16. 11. 2007 byl proveden obsah spisu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 13C 225/2001, 19C 5/2002, 20C 125/2001, 20C 124/2001, 19C 17/2001, spis Krajského obchodního soudu v Praze sp. zn. Nc 1092/99, Nc 1130/99, Nc 1070/99, Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 30C 70/2001, 19C

114/2001, 20C 39/2002, Městského soudu v Praze sp. zn. 42Cm 110/2002, Krajského obchodního soudu v Praze sp. zn. Nc 1143/99 a Nc 1162/99, hlavní líčení ve 13:00 hodin odročeno na leden 2008. Při hlavním líčení dne 21. 1. 2008 byl čten obsah spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 15Cm 98/2003, Krajského soudu v Praze sp. zn. Nc 1131/99 a Nc 1122/2000, spis Městského soudu v Praze sp. zn. Nc 1018/2001, 50Cm 252/2002, 50Cm 176/2002, 18Cm 77/2002, 29Cm 41/2002, 5Cm 21/2002, 25Cm 34/2002, dále byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 24 – 27, hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 22. 1. 2008 byly čteny listinné důkazy ze svazku č. 29 a 30, hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem vyčkání výslechu svědka V. S. u soudu ve . Poté, kdy soud obdržel výslech svědka ze zahraničí, nařídil hlavní líčení na červen až září 2008. V mezidobí byl do spisu založen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2008, sp. zn. 45T 6/2006, dle kterého byli obžalovaní . V. Ž., J. A., V. V., F. G., P. H. a A. R. zproštěni obžaloby. Při hlavním líčení dne 20. 6. 2008 bylo sděleno, že po posledním odročení hlavního líčení došlo ke změně ve složení senátu s ohledem na dlouhodobou nepřítomnost původní předsedkyně senátu JUDr. Silvie Slepíčkové. Nový předseda senátu JUDr. Alexander Sotolář sdělil podstatný obsah dosavadního jednání ve věci a dotazoval se státního zástupce a obžalovaných, zda souhlasí se čtením protokolu z předchozích hlavních líčení a s výpovědí svědků, s tímto souhlasili. Hlavní líčení bylo v 15:25 hodin přerušeno do 11. 8. 2008. Při hlavním líčení dne 11. 8. 2008 byly čteny protokoly o hlavních líčeních a v 15:15 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 12. 8. 2008 byly čteny protokoly o hlavních líčeních a v 15:30 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 13. 8. 2008 byly čteny protokoly o hlavních líčeních a v 15:36 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 14. 8. 2008 byly čteny protokoly o hlavních líčeních a v 15:55 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 15. 8. 2008 byly čteny protokoly o hlavních líčeních, ve 14:15 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 19. 9. 2008 byl čten protokol o hlavním líčení, vyslechnut obžalovaný . V. Ž., svědkyně . M. J., obžalovaný . A. R., O. K., E. J. a hlavní líčení ve 14:30 hodin přerušeno. Při hlavním líčení dne 26. 9. 2008 byl vyslechnut svědek . M. J., byly čteny znalecké posudky Kriminalistického ústavu Praha, protokoly o výpovědích svědků, listinné důkazy ze svazku č. 31 – 33, ve 13:30 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 5. 12. 2008 byl vyslechnut svědek . P. T., M. J., čteny listinné důkazy ze spisu Obchodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 27C 106/1999, čteny listinné důkazy ze svazku č. 10 trestního spisu, bylo přistoupeno k závěrečným řečem, v 18:00 hodin hlavní líčení přerušeno. Při hlavním líčení dne 8. 12. 2008 byl vyhlášen rozsudek, kterým byli všichni obžalovaní zproštěni obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu. Z odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2008, č.j. 2T 3/2005-9688 vyplývá, že dokazování vycházelo z listin tvořících celkem tisíce stran textu, slyšena byla téměř stovka svědků, soud tak výrazně překročil šíři dokazování, než ze kterého vycházela obžaloba, aby si vytvořil podmínky pro posouzení jednání jednotlivých obžalovaných v co nejširších souvislostech, ve spojitosti s jednáním dalších osob a v kontextu s právním rámcem prováděných operací. Soud zjišťoval okolnosti, za nichž došlo k poskytnutí licence na k zahájení činnosti servisních a distribučních organizací, ke vstupu k zkoumal vývoj vztahu mezi veškerými zainteresovanými subjekty ústící až

do roztržky mezi obžalovaným V. Ž. a R. L., včetně arbitrážního řízení před Mezinárodním arbitrážním soudem v Amsterdamu. Vycházel též ze závěrů z jiných soudních řízení, například o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru s V. Ž. v. V celé věci byly vypracovány též právní rozborů zpracované Ústavem státu a práva, Západočeskou univerzitou v Plzni a profesorem K. E. k tvrzenému porušení konkurenční doložky, kterou posuzoval i Úřad na ochranu hospodářské soutěže. Soud hodnotil také rozhodnutí arbitrážního soudu, kdy V. Ž. byla uložena povinnost zaplatit společnosti. Soud hodnotil veškeré dispozice V. Ž. se svým majetkem, soud zhodnotil, že od do V. Ž. určitým způsobem nakládal prakticky se všemi svými cennějšími majetkovými hodnotami, nicméně těmito operacemi se fakticky hodnota jeho majetku nijak nesnížila, nově byl ale. Obhajoba tvrdila, že účelem těchto operací byla restrukturalizace majetku obžalovaného V. Ž. a současně byl motivován snahou usnadnit vypořádání jeho majetkových vztahů s jeho. Soud však této verzi obhajoby neuvěřil, naopak učinil závěr, že jeho kroky byly reakcí na snahu společnosti, zabránit obžalovanému již v průběhu arbitrážního řízení v jakékoli dispozici s celým jeho majetkem. Po vydání arbitrážního nálezu Mezinárodního arbitrážního soudu v Amsterdamu dne 9. 2. 2001 a po podání návrhu na nařízení výkonu arbitrážního nálezu uplatnil obžalovaný V. Ž. čtyři námítky proti němu. Jednou z nich byla námitka zápočtu vzájemných pohledávek, když uplatnil mimo jiné nárok na smluvní pokutu ve výši. Soud uvedl, že skutky popsané v obžalobě po právní stránce nenaplnily znaky skutkové podstaty žádného trestného činu, tedy ani trestného činu poškozování věřitele. Obžalovaný V. Ž. se ocitl v pozici dlužníka ve vztahu ke společnosti, až vydáním arbitrážního nálezu dne 9. 2. 2001. Co se týká započtení tvrzené smluvní pokuty, pak tato pohledávka nebyla předstírána, neboť od předmětné smlouvy bylo možné odstoupit a mohla být uplatňována i smluvní pokuta. V. Ž. měl také v té době majetek svou hodnotou vysoce překračující výši pohledávky přiznané společnosti arbitrážním nálezem. Proti rozsudku podalo Městské státní zastupitelství v Praze v květnu 2009 odvolání, spis byl v červenci 2009 předložen Vrchnímu soudu v Praze. Při neveřejném zasedání Vrchního soudu v Praze dne 30. 3. 2010 byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu zrušen a věc vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu rozhodnutí. Spis byl vrácen Městskému soudu v Praze v květnu 2010, hlavní líčení bylo nařízeno na červenec 2010. S ohledem na omluvu některých předvolaných bylo hlavní líčení odročeno na říjen 2010. Při hlavním líčení dne 12. 10. 2010 bylo doplněno dokazování o listinné důkazy, přistoupeno k závěrečným řečem a vyhlášen rozsudek, kterým byli obžalovaní V. Ž., A. R. a O. K. uznáni vinnými, žalobce z pomoci k trestnému činu poškozování věřitele podle § 10 odst. 1 písm. c) a § 8 odst. 1 tr. zák. k § 256 odst. 1 písm. a), c), odst. 4 tr. zák., za což byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 3 let za současného vyslovení dohledu nad ním a byl mu uložen peněžitý trest ve výměře 1,000.000,- Kč. Rozsudek byl dlouhý 85 stran. Proti rozsudku prodal obžalovaný odvolání, spis byl v listopadu 2010 předložen Vrchnímu soudu v Praze,

který nařídil veřejné zasedání na květen 2011. Při veřejném zasedání Vrchního soudu v Praze dne 25. 5. 2011 obžalovaní přednesli odvolání a byl vyhlášen rozsudek, kterým byl napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušen a znovu bylo rozhodnuto tak, že se obžalovaní V. Ž. A. R., a O. K. zprošťují podle § 226 písm. b) trestního řádu, obžaloby. Odvolací soud ve svém odůvodnění rozhodnutí uvedl, že je zřejmé, že přes veškerá opatření, které V. Ž. učinil stran svého majetku, nelze vyvrátit jeho obhajobu, že i nadále disponoval s majetkem, jehož hodnota umožňovala úhradu vzniklé pohledávky ve výši . Rozsudek nabyt právní moci dne 25. 5. 2011.

Dopisem ze dne 5. 11. 2001 informoval zástupce žalobce JUDr. Petr Topinka Českou advokátní komorou, že předchozí den byla policií provedena prohlídka prostorů kanceláře, přičemž byla odňata celá řada dokumentů z advokátních spisů, zabráný diskety advokátní kanceláře, počítače překopírovány, údaje v zabavených věcech se týkají nejen trestního řízení, vedeného proti klientovi, ale i dalších osob. Seznam takto zajištěných věcí je zcela nepřezkoumatelný.

Z rozhodnutí představenstva České advokátní komory ze dne sp. zn. P. 141/01 bylo zjištěno, že žalobci byl pozastaven výkon advokacie do pravomocného skončení trestního řízení vedeného proti němu na základě sděleného obvinění ze dne a ze dne . Rozhodnutím představenstva České advokátní komory ze dne sp. zn. P. 141/01 bylo zrušeno rozhodnutí představenstva České advokátní komory ze dne o pozastavení výkonu advokacie žalobci.

Z dodatku pracovní smlouvy uzavřené dne mezi a žalobcem soud zjistil, že byl sjednán dodatek k pracovní smlouvě tak, že se pracovní poměr uzavírá na . Žalobce vykonával .

Z dohody o změně podmínek pracovní smlouvy ze dne soud zjistil, že uzavřela s A. R. dohodu, že pracovní poměr se .

Z mezi a žalobcem soud zjistil, že byly uzavřeny v období od do , od do , od do , od do a od do , kdy žalobce vedl .

Z ze dne soud zjistil, že uzavřela s A. R. na období od do , a to na .

Z faktur a daňových dokladů soud zjistil, že dne vystavil advokát J. M. žalobci fakturu na částku Kč za zastupování v trestním řízení. Tato částka byla uhrazena z účtu L. D. dne . Z čestného prohlášení ze dne vyplývá, že L. R. roz. D. uhradila tuto částku za R. z důvodu jeho pobytu ve vazbě a prohlásila, že tuto částku jí . A.

R. [redacted] následně uhradil. Dne [redacted] vystavil [redacted] J. [redacted] M. [redacted] žalobci fakturu na [redacted] Kč za zastupování v trestním řízení, která byla uhrazena z účtu žalobce dne [redacted]. Dne [redacted] vystavil [redacted] R. [redacted] J. [redacted] žalobci fakturu na [redacted] Kč za právní služby. Tato částka [redacted] - Kč byla uhrazena z účtu žalobce dne [redacted], dne [redacted] byla uhrazena tomuto advokátovi částka [redacted] - Kč. Dne [redacted] vystavil [redacted] R. [redacted] J. [redacted] advokát, žalobci fakturu za poskytnuté právní služby na částku [redacted] - Kč, která byla uhrazena z účtu žalobce dne [redacted]. Dne [redacted] vystavil [redacted] R. [redacted] J. [redacted] žalobci fakturu za právní služby ve výši [redacted] - Kč, která byla uhrazena z účtu žalobce dne [redacted]. Dne [redacted] vystavil [redacted] R. [redacted] J. [redacted] žalobci fakturu za právní služby ve výši [redacted] - Kč, která byla uhrazena z účtu žalobce dne [redacted]. Z osvědčení o registraci soud zjistil, že advokáti [redacted] J. [redacted] M. [redacted], [redacted] R. [redacted] J. [redacted] a [redacted] A. [redacted] F. [redacted] byli plátcem DPH v době, kdy vystavovali faktury. Dne [redacted] vystavila žalobci advokátka [redacted] M. [redacted] S. [redacted] fakturu na zálohu ve výši [redacted] Kč za obhajobu v trestní věci. Dne [redacted] [redacted] vystavil žalobci fakturu [redacted] V. [redacted] M. [redacted] za 27 hodin prací ve sjednané sazbě 1.000,- Kč za hodinu od [redacted] do [redacted] ve výši [redacted] - Kč. Dne [redacted] mu vystavil fakturu za 11 hodin prací po 1.000,- Kč za právní služby od [redacted] do [redacted] ve výši [redacted] Kč. Dne [redacted] vystavil žalobci fakturu [redacted] A. [redacted] F. [redacted] znějící na částku [redacted] - Kč a 19 % DPH ve výši [redacted] - Kč za poskytování právní pomoci v období od [redacted] do [redacted]. Dne [redacted] mu vystavil fakturu na částku [redacted] - Kč a 19 % DPH ve výši [redacted] - Kč za právní pomoc v období od [redacted] do [redacted] a dne [redacted] fakturu znějící na částku [redacted] - Kč a 5 % DPH ve výši [redacted] - Kč za obhajobu v trestní věci ČTS: UVV-22/40/2001, ČTS: FKOS-23/10-2001 a ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002. Dne [redacted] mu vystavil fakturu znějící na částku [redacted] - Kč + 19 % DPH ve výši [redacted] - Kč za poskytnutí právní pomoci.

Z výpisu z účtu u [redacted] soud zjistil, že dne [redacted] byla na tento účet žalobce připsána částka [redacted] Kč od Městského státního zastupitelství.

Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 2 T 3/2005 soud zjistil, že byla zrušena peněžitá záruka ve výši 10.000.000,- Kč přijatá na základě usnesení Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 31. 1. 2002, která byla složena dne 25. 1. 2002 [redacted] A. [redacted] R. [redacted] na účet Městského státního zastupitelství v Praze a později snížena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2008 na částku 1.000.000,- Kč, neboť pominuly důvody, které k jejímu přijetí vedly, a vrací se [redacted] A. [redacted] R. [redacted], včetně úroků ve výši [redacted] - Kč. Usnesení bylo odůvodněno tak, že účet Městského státního zastupitelství v Praze, na kterém byly po celou dobu peněžní prostředky [redacted] A. [redacted] R. [redacted] deponovány, byl úročen pouze do 14. 9. 2008. Úroky, které složena peněžitá záruka ve výši 10.000.000,- Kč od 25. 1. 2002 do 14. 9. 2008 vynesla, dosáhly výše [redacted] - Kč. Z výpisu účtu žalobce u [redacted] soud zjistil, že dne 5. 1. 2012 mu byla na účet připsána částka 1.000.000,- Kč od Městského státního zastupitelství a téhož dne částka ve výši [redacted] - Kč.

Ze žádosti ze dne 4. 11. 2011 soud zjistil, že žalobce téhož dne u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy za jeho nezákonné trestní stíhání u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2T 3/2005. Z částečného stanoviska žalované ze dne 26. 6. 2012

soud zjistil, že žalovaná nevyhověla žalobci v nároku na náhradu škody spočívající v úrocích z prodlení z částky 10,000.000,- Kč a 1,000.000,- Kč. Z částečného stanoviska žalované ze dne 28. 6. 2012 soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobci náhradu škody ve výši 637.110,- Kč představující náklady vynaložené na obhajobu, dále náhradu nemajetkové újmy ve výši 89.000,- Kč za 89 dní ve vazbě a náhradu nemajetkové újmy ve výši 115.000,- Kč za nezákonné rozhodnutí. Z příkazu k platbě ze dne 15. 6. 2012 soud zjistil, že Ministerstvo poukázalo žalobci částku 841.110,- Kč.

Ze žaloby žalobce podané dne 11. 11. 2011 Obvodnímu soudu pro Prahu 2 proti České republice – Ministerstvu spravedlnosti soud zjistil, že v řízení vedeném u tohoto soudu pod sp. zn. 26C 297/2011 žalobce uplatnil nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání, které bylo zahájeno dne [redacted] usnesením Policejního prezidia ČR, Úřadu finanční kriminality a ochrany státu služby kriminální policie a vyšetřování, ČTS: PPR-105/FKOS-20-2002 pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 odst. 1, 3 tr. zák., spáchaného ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 45T 6/2006 žalobce zprostil obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř., který nabyl právní moci dne 4. 2. 2011. Žalobce se domáhal náhrady nemajetkové újmy ve výši 240.000,- Kč za nepřiměřeně dlouhé trestní řízení a náhrady nemajetkové újmy ve výši 1,500.000,- Kč za nezákonné rozhodnutí. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. 10. 2012, č.j. 26C 297/2011-96 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2013, č.j. 20Co 48/2013-137 soud zjistil, že za nezákonné trestní stíhání žalobce v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 45T 6/2006 byla žalobci přiznána náhrada nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení ve výši 84.000,- Kč (žalovaná shledala délku řízení jako přiměřenou) a náhrada nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí, kterým bylo usnesení o zahájení trestního řízení, ve výši 262.667,- Kč (po odečtení žalovanou zaplacených 50.000,- Kč).

Ze zprávy firmy [redacted] o mediálním vyznění materiálů publikovaných o [redacted] A [redacted] R [redacted] v období od [redacted] do [redacted], soud zjistil, že firma vycházela z celostátních deníků vydávaných v ČR, hlavních časopisů vydávaných v ČR, zpravodajských a publicistických pořadů všech celostátních TV a celostátních rozhlasových stanic v uvedeném období. Byl vytvořen soubor čítající 822 publikovaných materiálů, který byl podroben mediální obsahové kvantitativní analýze. Mediální vyznění publikovaných materiálů bylo vzhledem k [redacted] A [redacted] R [redacted] v drtivě většině negativní. Z 856 publikovaných materiálů bylo 74 % negativně vyznívajících, 21 % neutrálně vyznívajících a 5 % pozitivně vyznívajících. Dominantní příčinou celkově zcela převládajícího negativního vyznění materiálů je informování médií o obviněních vznesených proti [redacted] A [redacted] R [redacted] včetně uvalení vazby. Častou příčinou neutrálního a pozitivního vyznění publikovaných materiálů bylo informování o specifickém, ale také nejméně významném obvinění A [redacted] R [redacted] z neoprávněného užívání platební karty, které média vnímala jako nekorektní a neopodstatněné.

Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že nastoupil do advokacie v roce [redacted] v roce [redacted]

[redacted]. Od té doby nemohl dosáhnout [redacted], protože není možné, aby [redacted], protože před tím byl deset let zbrzděn trestním stíháním. Také si ledacos vyslechl od kolegů, ne vždy to třeba bylo míněno špatně, nicméně ty neustálé poznámky o tom, že se s ním musí rozloučit, protože za chvíli půjde sedět, nebyly úplně příjemné. I jeho [redacted], jakože co nám tady ten člověk bude říkat, když je to v podstatě kriminálník. Jeho trestní stíhání je skutečně zažité v paměti veřejnosti, protože když v loňském roce [redacted]

[redacted]. Žalobce byl též zcela pohlcen svojí obranou, musel se profesionálně připravovat na různé výslechy, na různá podání a na soudní jednání (která trvala často i 4 dny v týdnu), zároveň to bylo i emoční vypětí, protože přeci jenom, když člověku hrozí osm let odnětí svobody, tak ač je přesvědčen o své nevině, tak strach pocítuje i přes to, že se považuje za celkem psychicky odolného člověka. Toto vše mu ubíralo možnost věnovat se plnohodnotně nějakému svému profesnímu, osobnímu i dalšímu životu.

Svědék O [redacted] K [redacted] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi [redacted] let ze [redacted]. Svědek případ dobře zná, sám obdržel obvinění za pomoc k trestnému činu. Na podzim roku [redacted] byl žalobce zadržen, vzat do vazby, zahájeno trestní stíhání, poté mu byla sdělena další obvinění. Žalobce byl v médiích prezentován jako [redacted], který byl trestně stíhán. Média a jejich informování o tomto případu měla velký dopad na činnost [redacted], kde svědek působil jako [redacted]. Jeden jejich kolega jim jednou přivedl klienta, ale pak si spis zase odnesl asi z důvodu ztráty důvěry. Svědek se setkal s reakcemi kamarádů jako např.: „[redacted]“, „[redacted]“, apod. Žalobce byl vnímán velmi negativně, což mělo negativní vliv na [redacted]. Na žalobci se vazba určitě podepsala, zážitky jistě byly nepříjemné a projevílo se to i na jeho pracovním stylu. Dříve byl žalobce [redacted], ale potom práci vnímal [redacted]. Žalobce byla před zahájením jeho trestního stíhání na obrovském vzestupu díky [redacted] a navazujících klientů, kteří velmi přibývali v důsledku schopnosti žalobce a jeho popularity. [redacted] byl silný partner a na něho navazovaly firmy, které by rády též s [redacted] žalobce spolupracovaly. [redacted] měla [redacted] nebo [redacted]. Byla to středně velká [redacted]. Práce bylo velmi mnoho a stále jí přibývalo. Žalobcova pověst byla velmi dobrá, byl to úspěšně [redacted], který i později zůstal ve styku s [redacted]. Velký vliv na chod kanceláře po zahájení trestního stíhání měly i policejní prohlídky, které byly velmi rozsáhlé a měly negativní vliv na klienty, neboť policisté zabavili spoustu materiálu včetně počítačů a oni se potom cítili nepříjemně, neboť věděli, že se policie může dívat i do jejich spisů. Jiní klienti, když přímo neodešli, tak přestali zadávat další práci. Na to navazovalo i rozhodnutí České advokátní komory o pozastavení činnosti advokacie žalobce. Samotné trestní stíhání mělo velký negativní vliv na pověst žalobce, ačkoliv se na tom nec ukázalo, že bylo nezákonné, ale v mezidobí byla spousta [redacted] a členů akademické obce

vůči žalobci zdrženlivější a pověst žalobce nebyla již taková jako dříve. [REDAKCE]
žalobce se rozpadla, žalobce už [REDAKCE]
[REDAKCE]. Trestní stíhání žalobce ovlivnilo i
profesní kariéru svědka a ostatních kolegů z [REDAKCE]. Svědek sám dodnes,
když se přizná k tomu, že spolupracoval se žalobcem nebo že je to [REDAKCE], tak se
setkává s rozpaky. On už není vnímán jako mladý a úspěšný advokát, ale jako advokát, který
je zasažen nějakým trestním stíháním. Trestní stíhání žalobce mělo vliv i na jeho
[REDAKCE]
[REDAKCE].
[REDAKCE]. Časově bylo velmi zatěžkávající přípravné řízení, kdy policie
neodlišovala uložené dokumenty pracovní a soukromé, museli trávit několik týdnů u policie,
kde vše rozdělávali, nakonec to nebylo ani využito. Zatěžkávající byla i účast u hlavních
líčení, která začala od roku 2005, soudkyně četla celý trestní spis a vůbec nepřipustila, že by
se žalobce hlavního líčení nemusel osobně účastnit. Strávili tam asi osm týdnů před prvním
rozhodnutím, v té době už mohli vykonávat [REDAKCE], ale špatně se vydělává, když museli být
u hlavního líčení. Bylo též vidět, že žalobce byl strachem ovládnut, byl přirozenou součástí
jeho života, svědek to viděl v jeho vnějších projevech. Těžko se rozlišuje, co způsobovalo
žalobci větší problémy, zda první sdělení obvinění nebo to druhé, to druhé to rozhodně
umocnilo. Svědkem uváděné různé negativní ohlasy ve vztahu k žalobci jako [REDAKCE]
[REDAKCE] a potíže s Českou advokátní komorou, tak to by svědek
vztáhl spíše ke stíhání pro trestný čin poškozování věřitele.

Svědka P. A. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi [REDAKCE] let,
v trestním řízení působil jako obhájce, ale někoho jiného. Trestní řízení bylo zahájeno někdy
v [REDAKCE] a žalobce byl ihned vzat do vazby. Poté začalo trestní řízení gradovat, bylo
sděleno asi v lednu 2002 obvinění i jeho spolupracovníkům a došlo k velké medializaci tohoto
případu ve všech sdělovacích prostředcích. Potom probíhaly výslechy a vyšetřovací úkony,
když to vypadalo na zklidnění situace, tak žalobce dostal další ránu, když mu bylo sděleno
druhé obvinění, to bylo asi v první polovině roku 2003, opět začalo další kolo medializace,
další kolo výslechů a vyšetřovacích úkonů, a to asi až do srpna 2003. Téměř okamžitě došlo
k [REDAKCE] žalobce, které trvalo velmi dlouho, což vedlo k [REDAKCE]
[REDAKCE]. Předtím měla [REDAKCE] žalobce asi [REDAKCE]
[REDAKCE]. Nejdříve se sbíraly důkazy pro policii, byly podivány
návrhy na doplnění dokazování, potom probíhala příprava k hlavnímu líčení. První část
hlavního líčení byla vedena pro poškozování věřitele a paralelně běželo hlavní líčení pro
daňové úniky a účast na valných hromadách [REDAKCE]. Opět došlo k medializaci, a tak to vše
šlo až do léta 2009, kdy řízení bylo skončeno. V roce [REDAKCE] začala mít [REDAKCE]
[REDAKCE]. Dříve to byla dobře fungující kancelář s obrovskou perspektivou,
šla dravě nahoru, začala stahovat klienty. Poté, kdy došlo k zahájení trestního stíhání, tak
pouze dodělávali staré případy a předávali agendu [REDAKCE], takže nejdříve ještě
pracovali, ale nové klienty již nepřibírali, protože klienti neměli zájem. [REDAKCE]
tak zůstala bez klientů, nakonec začali odcházet i [REDAKCE],
nejdéle zůstal pan [REDAKCE] K. [REDAKCE], ale to bylo zejména z toho důvodu, že on byl také jedním z

spoluobviněných, a proto měl problém sehnat práci. Žalobce měl jednu možnost obživy, a to [REDAKCE], ke které i dříve inklinoval. Možnost [REDAKCE] byla velmi ztížena, získal práci na [REDAKCE], kde [REDAKCE] a nějaký [REDAKCE] úvazek měl i na [REDAKCE], kde [REDAKCE]. O žalobce nikdo nestál, byl osobou nežádanou z důvodu trestního řízení. Do té doby byl poměrně mediálně známou osobou, měl kolem sebe spoustu lidí, kteří mu pochlebovali, potom ho už neplácali po ramenou a neznali se k němu. [REDAKCE] nad ním buď zlomili hůl, nebo k němu byli ostražití. Žalobce nemohl zavadit o slušnou práci. U [REDAKCE] totiž nelze hovořit o presumpci nevin. Výrazně se vše zlomilo v roce 2009, sice to mělo nějakou náběhovou dobu, ale v roce [REDAKCE] je činnost žalobce už jiná. Stále se s ním ale táhne to, že to je ten R [REDAKCE] o kterém psaly noviny, který byl sice zproštěn, ale třeba na tom něco bylo. Jediná dobrá věc pro žalobce byla asi to, že si mohl zjistit, kdo je jeho skutečný kamarád. Muselo to být pro něho náročné, když jeden den si s ním chce každý potřást rukou a druhý den je náhle ve vazbě. Svědek si myslí, že žalobce měl i psychické problémy a že musel navštěvovat odborníka. Svědek viděl žalobce i ve vazbě, kdy šel za svým klientem a byl to nepěkný pohled, dodnes na to nemůže zapomenout. Profesionální pověst žalobce před zahájením trestního stíhání byla vynikající, výborná, dařilo se mu, měl významného klienta a byl mimořádně [REDAKCE]. Trestní řízení žalobce zaměstnávalo více jak na 100 %, jednak na to myslel ve dne v noci a jednak se účastnil všech úkonů v trestním řízení. Trestní řízení mělo obrovský tlak na psychiku žalobce, svědek několikrát zaznamenal, že měl [REDAKCE], a to vždy v době, když se něco blížilo nebo se stalo něco nepředvídatelného, tak ho to [REDAKCE]. Viděl ho i [REDAKCE]. Velmi to [REDAKCE], a to i díky velké medializaci. Svědek nedokáže rozdělit, jaké konkrétní negativní následky mělo každé jednotlivé trestní stíhání žalobce, rozdělit se to asi nedá, neboť trestní řízení měla stejný dopad a stejné negativní důsledky. První trestní stíhání rozjelo celou kauzu, poslalo to žalobce do kolen i jeho advokátní kancelář a druhé trestní řízení ho poslalo do kolen opět s tím, že věděl, že to nekončí a bude to pokračovat. Desetiletá doba trestního řízení je tak strašná doba a je to zničený život a má to fatální důsledky. Žalobce v [REDAKCE] [REDAKCE], musel se jen obhajovat, a to až do [REDAKCE]. Toto je doba, kdy lidé budují kariéru a toto období už žalobci nikdo nevrátí.

Svědka P [REDAKCE] I [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi [REDAKCE] let, firmy, ve kterých svědek působil, [REDAKCE] žalobce, ale v roce [REDAKCE], když nastaly ty události, tak se žalobcem [REDAKCE] let nespolečně pracoval zejména z toho důvodu, že viděl nedůvěru obchodních partnerů i managementu ve firmě vůči žalobci. Mezi podnikateli na mediálním trhu vyznělo trestní stíhání žalobce velmi negativně. Spolupráci navázali znovu asi až před [REDAKCE] nebo [REDAKCE] roky. Žalobce jim vždy předával kvalitní práci, jeho pověst [REDAKCE] [REDAKCE].

Svědka P [REDAKCE] Č [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od roku [REDAKCE], byl to jeho [REDAKCE]. Svědek věděl o trestním řízení žalobce z médií, myslí, že šlo o nějakou kauzu s [REDAKCE], ale neví, v jakých přesně kauzách žalobce figuroval. Svědek byl překvapen, když žalobce [REDAKCE] [REDAKCE] že není ve vězení, pohlížel na něho s určitým despektem,

ale poté svůj názor změnil, když ho přesvědčil svými znalostmi a osobními vlastnostmi. Setkával se s nelichotivými narážkami na žalobce, a to jak mezi [REDAKCE], kde měl přezdívku „[REDAKCE]“ nebo „[REDAKCE]“, nebo komentáře typu že příští [REDAKCE]. Neví, jaká je jeho reputace v současné době.

Svěděk [REDAKCE] M. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná ze [REDAKCE]. Vzpomíná si, že byl vtažen do jednoho trestního řízení na jeho samém počátku, týkalo se to jeho bankovní karty, kterou jednou ztratil v autě žalobce, a když byl žalobce brán do vazby, tak se karta našla a policie obvinila žalobce z neoprávněného držení platební karty, aniž se svědka na něco zeptali. Myslí si, že to bylo zcela účelové, neboť když bylo rozhodováno o vazbě, tak svědek ještě k tomuto vyslechnut nebyl a tím byl žalobce postaven do horšího světla. Svědek předpokládá, že žalobci klienti ubyli, což dovozuje z toho, jak se ho [REDAKCE]. I dnes, když svědek říká, že jde svědčit k soudu, tak mu říkali s uštěpačnými poznámkami, že jde svědčit podvodníkovi. Žalobce byl dříve velmi [REDAKCE]. Potom, co se objevilo, že je trestně stíhán, tak o to více si lidé vychutnali jeho pád. Co se týká pověsti žalobce mezi [REDAKCE], tak pokud svědek mluvil o těch uštěpačných poznámkách, tak to bylo i mezi těmito osobami. Minimálně zde byly pochybnosti o jeho osobě, do čeho se to zapletl, atd. Svědek nerozlišoval mezi jednotlivými trestními stíháními žalobce, myslí si, že to nerozlišovali ani jeho přátelé, ani okolí. Jenom ví, že se vědělo, že pokud se hovořilo o tom, že je zde trestní stíhání v souvislosti s [REDAKCE] Ž. [REDAKCE] a [REDAKCE] a podvodem, takže se to týká i žalobce.

Svěděk [REDAKCE] Z. [REDAKCE] M. [REDAKCE] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná osobně z [REDAKCE] let ze [REDAKCE]. Od [REDAKCE] začal svědek pracovat v [REDAKCE] kanceláři R. [REDAKCE]. Žalobce byl trestně stíhán asi ve 3 řízeních, jedno bylo nedorozumění stran platební karty, ta další dvě byla závažnější a v souvislosti s jejich klientem a mělo velký vliv zejména na profesní život žalobce. Byl mu znemožněn výkon advokacie, Česká advokátní komora posléze pozastavila jeho činnost, došlo ke změně ve vnímání [REDAKCE] neboť se báli, aby nedošlo k prolomení mlčenlivosti ohledně jejich případů po policejních prohlídkách advokátní kanceláře. Trestní stíhání zasáhlo žalobce též do sféry jeho [REDAKCE] když působil v [REDAKCE] a na [REDAKCE]. Svědek též působil v [REDAKCE] a od [REDAKCE] slyšával uštěpačné poznámky k [REDAKCE] R. [REDAKCE] jako např.: „[REDAKCE]“ a že je to divné, že [REDAKCE]. S tímto přístupem se setkávali na každém kroku kamkoliv šli, i mezi [REDAKCE]. Svědek z [REDAKCE] v té době měli [REDAKCE]. Před zahájením trestního stíhání byla [REDAKCE] žalobce veřejně známá. [REDAKCE]. Svědek se setkal s několika poznámkami od několika lidí, že udělal dobře, že odešel, a že se vyloučil z okruhu pana [REDAKCE] R. [REDAKCE]. Co se týká

psychického stavu žalobce před vzetím do vazby a po propuštění z vazby, tak před tím byl žalobce vnímán jako [REDAKCE]. Byl uznávaný, byl společenský, [REDAKCE] psychické problémy. Vazba podlomila zdraví žalobce nejen psychické, ale i fyzické. Byl [REDAKCE] [REDAKCE], protože se na něho soustředila veškerá pozornost. Měl [REDAKCE]. Pověst žalobce [REDAKCE] ani po zproštění obžaloby, domnívá se, že ani být obnovena nemůže. Nedokáže říci, které trestní stíhání mělo jaké konkrétní dopady na žalobce, probíhala tam určitá chronologie. Asi nejintenzivněji vnímal žalobce vzetí do vazby, to byl asi největší zásah, a potom asi trestní řízení, které s tím souviselo.

Po provedeném dokazování učinil soud závěr o tomto skutkovém stavu: policejní orgán Policie České republiky, Úřad vyšetřování pro ČR, Obor pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti pod ČVS:ÚVV-22/40-2001 sdělil podle § 160 odst. 1 trestního řádu žalobci dne [REDAKCE] obvinění ze spáchání pokusu trestného činu poškozování věřitele podle § 8 odst. 1 k § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 trestního zákona spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona s obviněným [REDAKCE] V [REDAKCE] Ž [REDAKCE] Dne [REDAKCE] byla provedena Policií ČR prohlídka u žalobce v jeho [REDAKCE] [REDAKCE], kde byly zajištěny počítače, diskety, mobilní telefony, byly odňaty listiny, složky, faktury, smlouvy, atd. přítomní obhájci žalobce vznesli námitky k tomu, že vyšetřovatelem byly prohlíženy a následně odnímány rovněž listiny, které nesouvisely s rozsahem nařízené prohlídky, že byl zkopírován server sekretariátu, který obsahuje zákonem chráněné informace a údaje dalších [REDAKCE] Dne [REDAKCE] byla provedena domovní prohlídka u žalobce a domovní prohlídka u [REDAKCE] žalobce H [REDAKCE] R [REDAKCE] Žalobce byl zadržen Policií ČR (z účastnické výpovědi žalobce vyplynulo, že k jeho zadržení došlo spektakulárním a neadekvátním způsobem v centru Prahy) dne [REDAKCE], dne [REDAKCE] bylo soudem rozhodnuto, že se žalobce bere do vazby. Usnesením Policejního prezidia ČR, Úřad finanční kriminality a ochrany státu služby kriminální policie a vyšetřování, odbor „15“ ze dne [REDAKCE] [REDAKCE], ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu sděleno obvinění žalobci z trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákoníku spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona. Dne [REDAKCE] [REDAKCE] byl žalobce propuštěn z vazby na svobodu za současného přijetí peněžité záruky ve výši 10.000.000,- Kč. Usnesením Policejního prezidia České republiky, Úřad finanční kriminality a ochrany státu služby kriminální policie a vyšetřování ze dne [REDAKCE] [REDAKCE], ČTS: PPR-105-FKOS-20-2002, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákona spáchaného ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona ve formě pomoci podle § 1 písm. c) trestního zákona. Toto trestní řízení bylo vedeno samostatně u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 45T 6/2006, ve kterém byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř. rozsudkem, který nabyl právní moci dne 4. 2. 2011. Za toto trestní stíhání, které trvalo od [REDAKCE] do [REDAKCE] požadoval žalobce po žalované náhradu škody a nemajetkové újmy, řízení bylo vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 26C 297/2011. Žalobci byla v citovaném řízení přiznána náhrada nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení ve výši 84.000,- Kč (žalovaná sledovala délku řízení jako přiměřenou) a náhrada nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí, kterým

bylo usnesení o zahájení trestního řízení, ve výši 262.667,- Kč (po odečtení žalovanou zaplacených 50.000,- Kč). Obžaloba proti žalobci a dalším obviněným byla podána Městskému soudu v Praze dne 29. 12. 2005, řízení bylo vedeno pod sp. zn. 2T 3/2005. První hlavní líčení se konalo dne 26. 3. 2007, při hlavním líčení dne 8. 12. 2008 byl vyhlášen rozsudek, kterým byli všichni obžalovaní zproštěni obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu. Vrchní soud v Praze dne 30. 3. 2010 rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu byla vrácena k dalšímu rozhodnutí. Při hlavním líčení u Městského soudu v Praze dne 12. 10. 2010 byl vyhlášen rozsudek, kterým byl žalobce a další obžalovaní uznáni vinnými, za což byl žalobce odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2011 byli všichni obžalovaní podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby. V řízení bylo prokázáno shodnými výpověďmi svědků, které zcela podpořily účastnickou výpověď žalobce, že žalobce měl před zahájením trestního stíhání dne [REDAKCE]

[REDAKCE] poté byl žalobce vzat do vazby, v [REDAKCE] policie zadržela velké množství materiálu, který se týkal i jiných klientů, [REDAKCE]

[REDAKCE] Od [REDAKCE] do [REDAKCE] byl žalobci Českou advokátní komorou pozastaven výkon advokacie z důvodu vedeného trestního řízení. V důsledku trestního stíhání žalobce se jeho pověst i u odborné veřejnosti [REDAKCE]

[REDAKCE] a po dobu [REDAKCE] let, kdy trestní řízení trvalo, [REDAKCE]

[REDAKCE] Profesní pověst žalobce před zahájením trestního stíhání byla [REDAKCE].

Trestní řízení žalobce zcela zaměstnávalo, účastnil se všech úkonů v trestním řízení, vedl aktivně svou obhajobu, předkládal důkazy. Trestní řízení mělo obrovský tlak na psychiku žalobce, ačkoliv věděl, že je nevinný, měl velký strach. Trestní stíhání žalobce bylo široce medializováno, jeho pověst [REDAKCE]

[REDAKCE] stále se setkává s [REDAKCE]

[REDAKCE] Žalobce poprvé dosáhl zisku až v roce [REDAKCE] ale [REDAKCE]

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle čl. 5 odst. 1 věty první Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost. Podle čl. 5 odst. 5 Úmluvy každý, kdo byl obětí zatčení nebo zadržení v rozporu s ustanoveními tohoto článku, má nárok na odškodnění.

Po právní stránce posoudil soud předmětnou věc podle § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8, § 13, § 31 odst. 1, 3 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb. a čl. 5 Úmluvy, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení nemajetkové újmy ve výši 300.000,- Kč za nepřiměřenou délku trestního řízení, nemajetkové újmy ve výši 1.885.000,- Kč za vydání nezákonného rozhodnutí, nemajetkové újmy ve výši 411.000,- Kč za omezení na osobní svobodě výkonem vazby, škody ve výši 71.111,- Kč spočívající v nákladech na obhajobu a ve výši ušlého roku z prodlení ze složené kauce. Žalobce u žalované své nároky uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl v celém rozsahu, věc tak může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

V řízení bylo prokázáno, že policejní orgán Policie České republiky, Úřad vyšetřování pro ČR, Obor pro vyšetřování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti pod ČVS:ÚVV-22/40-2001 sdělil žalobci dne [redacted] podle § 160 odst. 1 trestního řádu obvinění ze spáchání pokusu trestného činu poškozování věřitele podle § 8 odst. 1 k § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 trestního zákona spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, že usnesením Policejního prezidia ČR, Úřad finanční kriminality a ochrany státu služby kriminální policie a vyšetřování, odbor „15“ ze dne [redacted] ČTS: PPR-42/FKOS-10-2002, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu sděleno obvinění žalobce z trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákoníku spáchaného formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, a že rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2011 byl žalobce podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěn, čímž zároveň došlo ke zrušení citovaných pravomocných usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Prvním nárokem žalobce je nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1,885.000,- Kč za vydání nezákonných rozhodnutí, kterými jsou dvě usnesení o zahájení trestního stíhání (ze dne 3. 11. 2001 a ze dne 14. 1. 2002) ve smyslu § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Žalobce tento nárok na základě výzvy soudu dle judikatury Nejvyššího soudu ČR rozdělil na částku 1,085.000,- Kč za období od počátku trestního stíhání do účinnosti zákona č. 160/2006 Sb. a na částku 800.000,- Kč za období od 27. 4. 2006 do skončení trestního stíhání (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. 30Cdo 2579/2011). Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 7. 2014, č.j. Nep 3101/2013-78 však bylo rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí věci o náhradu nemajetkové újmy za období od počátku trestního stíhání do účinnosti zákona č. 160/2006 Sb. jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy, neboť se nejedná o ochranu osobnosti ve smyslu § 9 odst. 2 písm. a) o.s.ř. ve znění platném do 31. 12. 2013, ale o spor opírající své nároky o § 31a zák. č. 82/1998 Sb.

Soud se nejprve zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci nezákonnými rozhodnutími konstatování porušení práva nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře žalobce, přičemž přihlídně i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 trestního zákona ve formě účastenství podle § 10 odst. 1 písm.

c) trestního zákona, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. S ohledem na hrozbu vyššího trestu odnětí svobody lze dospět k závěru, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu by mělo být poskytnuto v penězích, neboť čím vyšší trest poškozenému v trestním řízení hrozí, tím vyšší je jeho újma. Trestní řízení trvalo 9 let a 7 měsíců, což je doba s ohledem na všechny okolnosti případu nepřiměřená (jak je uvedeno dále). Vzhledem k tomu, že toto kritérium je posuzováno v tomto řízení samostatně, neboť žalobce se rovněž domáhá zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu byla způsobena nepřiměřenou délkou trestního řízení, pak soud z důvodu délky řízení neučinil závěr o zvýšené intenzitě zásahu do osobnostní sféry žalobce (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Povaha trestné činnosti (trestný čin proti majetku), pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí společenské odsouzení stíhaného, zvláště pokud měla být trestnou činností způsobena škoda velkého rozsahu, jako v posuzovaném případě. Tato skutečnost svědčí pro poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích.

Trestní stíhání žalobce bylo navíc značně medializováno. Z provedeného dokazování (zejména ze zprávy firmy [redacted]) vyplynulo, že v období od [redacted] do [redacted] vyzněly mediální materiály publikované o žalobci v celostátních denících a hlavních časopisech vydávaných v ČR a ve zpravodajských a publicistických pořadech všech celostátních TV a rozhlasových stanic (celkem 856 publikovaných materiálů) v drtivě většině negativně (74 % bylo negativně vyznívajících, 21 % bylo neutrálně vyznívajících a 5 % bylo pozitivně vyznívajících), přičemž dominantní příčinou celkově zcela převládajícího negativního vyznění materiálů bylo informování médií o obviněních vznesených proti žalobci včetně uvalení vazby. Častou příčinou neutrálního a pozitivního vyznění publikovaných materiálů bylo informování o specifickém, ale také nejméně významném obvinění A. R. [redacted] z neoprávněného užívání platební karty, které média vnímala jako nekorektní a neopodstatněné. Tyto skutečnosti svědčí pro poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích.

Trestní stíhání poškodilo žalobce ve všech sférách jeho života, nejvýrazněji však v profesní, akademické a společenské oblasti. Před zahájením trestního stíhání (jak vyplývá ze shodných výpovědí svědků, kterým neměl soud důvod nevěřit a ani žalovaná jejich věrohodnost nijak nezpochybovala) vedl žalobce [redacted]

[redacted] Po zahájení trestního stíhání v [redacted]
[redacted]
[redacted] Žalobci a jeho dvěma kolegům byla v důsledku trestního stíhání pozastavena na [redacted] roky možnost výkonu advokacie, což pro [redacted] a zůstala tak až do zprošťujícího rozsudku. Žalobce poprvé dosáhl zisku až v roce [redacted] ale [redacted] trestního stíhání. Žalobce měl jednu možnost obživy, a to [redacted], o žalobce však nikdo moc nestál, byl osobou nežádanou z důvodu trestního řízení. Do té doby byl poměrně mediálně známou osobou, měl kolem sebe spoustu lidí, kteří mu pochlebovali,

potom ho už neplácali po ramenou a [REDAKCE]. Žalobce musel čelit narážkám na své trestní stíhání jak od svých [REDAKCE] tak od [REDAKCE]. Žalobce od doby zahájení trestního stíhání [REDAKCE]

Protože byl žalobce propuštěn z vazby na kauci, tak byl omezen z důvodu nutnosti hlásit svůj pobyt a čekat na schválení pobytu, který se nakonec nemohl uskutečnit z důvodu opožděného schválení nebo údajných úkonů v trestním řízení. Byl též zcela pohlcen svojí obranou, musel se profesionálně připravovat na různé výslechy, na různá podání a na soudní jednání, což mu ubíralo možnost věnovat se plnohodnotně svému profesnímu, osobnímu i dalšímu životu. Veškeré tyto skutečnosti svědčí pro přiznání zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích.

Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Soud dospěl po zhodnocení veškerých okolností případu k závěru, že žalobci náleží za nemajetkovou újmu zadostiučinění v penězích, a to zejména s ohledem na povahu trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, výši hrozícího trestu a citelnému zásahu do jeho profesního života. Výše zadostiučinění pak může být přiznána v řádech statisíců Kč, neboť taková výše je přiznávána poškozeným v obdobných případech. Trestní stíhání žalobce bylo velmi medializováno, mediální materiály vyzněly pro žalobce ve zcela převažující míře negativně, žalobci [REDAKCE]

[REDAKCE]. Byla poškozena jeho pověst, dobré jméno a profesní čest. Soud by tak přiznal žalobci částku mezi 700.000,- Kč a 800.000,- Kč (cca 70.000,- Kč až 80.000,- Kč za rok trestního řízení), která dle jeho názoru odpovídá intenzitě nemajetkové újmy, jakož i výši odškodnění přiznávané soudy v České republice. Soud však přihlédl i k tomu, že žalobce již byl odškodněn částkou 262.667,- Kč za nezákonné trestní stíhání žalobce v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 45T 6/2006 v období od 26. 2. 2003 do 4. 2. 2011 pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákona spáchaného ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona ve formě pomoci podle § 1 písm. c) trestního zákona. Toto nejpozději zahájené (a již odškodněné) trestní stíhání mělo však dle názoru soudu mnohonásobně menší následky do osobnostní sféry žalobce, resp. ty nejhorší následky z důvodu nyní odškodňovaného trestního řízení pouze umocnilo. Z důvodu nyní odškodňovaného trestního řízení byl žalobce ve vazbě, zaplatil vysokou kauci, proběhly prohlídky domovní a jiných prostor, [REDAKCE]

[REDAKCE] bylo o něm nejprve informováno v médiích, což přímo způsobilo ztrátu důvěryhodnosti, důstojnosti a profesní cti. Z tohoto důvodu by se žalobci mělo na odškodnění nemajetkové újmy dostat mnohem více, než se mu již dostalo za později zahájené, ačkoliv následně souběžně probíhající trestní řízení. Přiměřenou výši zadostiučinění se tak jeví částka 500.000,- Kč. Žalovaná již žalobci zaplatila na náhradu nemajetkové újmy částku 115.000,- Kč, proto soud zavázal žalovanou k úhradě zbývajících 385.000,- Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu

objektivní nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů (výrok II.). Ve zbývajících částech, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vydání nezákonného rozhodnutí ve výši 1.500.000,- Kč, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok III.).

Soud zároveň uložil žalované povinnost zveřejnit ve dvou celostátních denících omluvu žalobci za dvě nezákonná rozhodnutí o zahájení jeho trestního stíhání, když jednak omluva je formou zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která může být poškozenému poskytnuta i vedle peněžitého plnění (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30Cdo 2357/2010) a jednak může být způsobilá (někdy i více než zadostiučinění v penězích) odškodnit následky v osobnostní sféře žalobce, zejména pokud jde o poškození jeho dobrého jména a profesní cti (výrok I.). Námitka promlčení tohoto nároku vznesená žalovanou není důvodná. Žalobce svůj nárok na zveřejnění omluvy uplatnil již ve své žalobě ze dne 4. 11. 2011, a to vedle požadavku na zaslání písemné omluvy žalovanou žalobci, když pouze tuto část svého nároku vzal zpět dne 1. 3. 2013 a nadále se domáhal již jen zveřejnění omluvy. Šestiměsíční promlčecí doba dle § 32 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. začala běžet dnem následujícím po právní moci zprošťujícího rozsudku, tj. od 26. 5. 2011, a uplynula by dne 25. 11. 2011, žalobce svůj nárok u soudu uplatnil dne 4. 11. 2011, tedy včas.

Druhým nárokem žalobce byl nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 300.000,- Kč, která mu měla vzniknout nesprávným úředním postupem, a to porušením povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě (§ 13 odst. 1 věta druhá a třetí zákona č. 82/1998 Sb.). Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. srpna 2012, sp. zn. 30Cdo 35/2012).

Řízení trvalo od [redacted] (od sdělení prvního obvinění žalobci) do 25. 5. 2011 (do pravomocného zproštění obžaloby), tj. 9 let a 7 měsíců, což je doba s ohledem na veškeré dále rozvedené okolnosti případu nepřiměřená. Za posuzované trestní řízení v délce trvání 9 let a 7 měsíců soud přiznal žalobci základní částku ve výši 154.500,- Kč, když vycházel z částky 18.000,- Kč za první dva roky (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu), z částky 18.000,- Kč za každý další rok řízení a z částky 1.500,- Kč za každý další měsíc řízení (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 6. 2011, sp. zn. 30Cdo 162/2010), přičemž tuto částku volil s ohledem na to, že délka trestního řízení nebyla sice extrémní, ale na druhou stranu o mnoho let přesahovala délku, která by mohla být v obdobném případě posuzována jako přiměřená. Tuto základní částku soud snížil o 30 %, když věc byla poměrně složitá po skutkové stránce, a

to zejména z důvodu výslechu téměř stovky svědků, hodnocení obrovského množství listinných důkazů (např. smlouvy kupní či o postoupení pohledávek, smlouvy o půjčkách, smlouvy o převodu cenných papírů, směnky, výpisy z účtů, notářské zápisy, rozvahy, účetní závěrky, zprávy auditora, znalecké posudky, rozhodnutí mezinárodního arbitrážního dvoru či soudů v jiných řízeních, apod.), byla prováděny důkazy mnoha spisů jiných soudů, též byly vypracovány znalecké posudky (k určení tržní ceny obchodního podílu obviněného V. Ž. ve společnosti, k ekonomické situaci několika obchodních společností, k posouzení vlivů jednotlivých obchodních transakcí, též několik znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza). Tyto důkazy musel soud hodnotit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, aby mohl zjistit skutkový stav věci a ten následně náležitě právně posoudit. Věc byla složitá i po právní stránce, když bylo nutné posoudit veškeré dispozice jednoho z obžalovaných (klienta žalobce) se svým majetkem v určitém časovém období, hodnotu tohoto majetku, zda to byla reakce na arbitrážní nález a jeho výkon, jaký měla význam námitka zápočtu vzájemných pohledávek tohoto obžalovaného, možnost odstoupení od smlouvy, právo na smluvní pokutu, apod. a zda skutky popsané v obžalobě po právní stránce naplnily podstatu trestného činu poškozování věřitele. O složitosti věci svědčí i obsáhlé odůvodnění rozsudku soudem I. stupně (85 stran). K délce řízení přispělo i to, že v průběhu řízení došlo ke změně ve složení senátu u soudu I. stupně, kdy bylo nutné podstatně již provedené dokazování zopakovat.

Další důvody pro snížení, ale ani pro zvýšení základní částky soud neshledal. Žalobce se na délce řízení nijak nepodílel. Věc byla projednávána kromě přípravného řízení u Policie ČR (v rámci kterého byl zajištěn podstatný objem důkazů, bylo provedeno rozsáhlé vyhodnocování všech zajištěných věcí při prohlídce advokátní kanceláře) před soudy na dvou stupních soudní soustavy. V postupu orgánů činných v trestním řízení neshledal soud žádná období nečinnosti či průtahy, úkony byly činěny ve lhůtách obvyklých. Žalobce si na průtahy v řízení nestěžoval, ani na žádné ve své žalobě nepoukazuje. Co se týká významu předmětu řízení pro žalobce, pak ten je obecně hodnocen jako zvýšený, když i Evropský soud pro lidská práva předmětný typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky, neboť trestní řízení je obecně pro každého obžalovaného velkou psychickou zátěží, má vliv na jeho rodinný i společenský život či pracovní uplatnění. V tomto případě však soud základní částku z důvodu zvýšeného významu řízení pro žalobce nezvyšoval, neboť tato skutečnost již byla zohledněna při posuzování nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí, v opačném případě by docházelo ke dvojímu odškodnění téhcž (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nesprávným úředním postupem spočívajícím v porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě dle § 13 odst. 1 věty třetí zákona č. 82/1998 Sb. je zadostiučinění v penězích ve výši 108.150,- Kč (154.500,- Kč – 30 %). Žalovaná žalobci nezaplatila ničeho, proto ji soud zavázal k úhradě této částky do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu objektivní nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů (výrok II). Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nesprávný úřední postup spočívající v porušení povinnosti vydat

rozhodnutí v přiměřené lhůtě ve výši 191.850,- Kč, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok III.).

Třetím nárokem je nárok žalobce na náhradu nemajetkové újmy ve výši 411.000,- Kč za nezákonné omezení osobní svobody vazbou v období od [REDAKCE] do [REDAKCE]. Podle čl. II. zákona č. 160/2006 Sb., který novelizoval s účinností od 27. 4. 2006 zákon č. 82/1998 Sb., se odpovědnost podle tohoto zákona za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí a § 22 odst. 1 věty druhé a třetí zákona č. 82/1998 Sb. vztahuje také na nemajetkovou újmu vzniklou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nebyl nárok na náhradu této újmy promlčen. Z uvedeného je zřejmé, že zákon č. 82/1998 Sb. působí zpětně toliko ve vztahu k nemajetkové újmě způsobené nesprávným úředním postupem, který spočívá v nevydání rozhodnutí v zákonem stanovené nebo přiměřené lhůtě. Nevztahuje se na odpovědnost za nemajetkovou újmu vzniklou z jiného důvodu přede dnem účinnosti zákona č. 160/2006 Sb. Žalobci vznikala nemajetková újma v době omezení osobní svobody, tj. v období od [REDAKCE] do [REDAKCE], tedy před účinností zákona č. 160/2006 Sb., náhrada této nemajetkové újmy mu tak dle zákona č. 82/1998 Sb. nenáleží. Nelze však přehlédnout, že ke dni omezení osobní svobody žalobce, byla Česká republika vázána čl. 5 odst. 5 Úmluvy, kdy jde o ustanovení přímo použitelné, jež stanoví právní základ pro odškodnění majetkové i nemajetkové újmy způsobené nezákonným zbavením svobody, přičemž ve smyslu čl. 10 Ústavy má Úmluva aplikační přednost před zákonem.

Judikatura Ústavního soudu ČR dospěla k závěru, že původně zákonná vazba, která nepředstavuje porušení čl. 5 odst. 1 až 4 Úmluvy, se stává nezákonnou až v důsledku zproštění obžaloby, čímž je založena odpovědnost státu za újmu obviněnému vykonanou vazbou způsobenou (§ 9 zák. č. 82/1998 Sb.). Pokud dojde ke zproštění obžaloby, pak se vychází z toho, že rozhodnutí o vazbě nemělo být vůbec vydáno, resp. je nezákonné (srov. např. nález Ústavního soudu ČR ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Tento závěr však neznamená, že pro posouzení nároku na náhradu nemajetkové újmy za nezákonnou vazbu podle zák. č. 82/1998 Sb. je z hlediska jeho časové působnosti rozhodující, kdy došlo k vydání zprošťujícího rozsudku v trestním řízení. Zprošťující trestní rozsudek, stejně jako usnesení o zastavení trestního stíhání, samy o sobě újmu poškozenému nepůsobí, a nelze je tedy vnímat jako skutečnosti nárok na náhradu nemajetkové újmy zakládající. Jsou toliko podmínkou pro to, aby mohl být poškozenému nárok na náhradu nemajetkové újmy vzniklé vazbou přiznán (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 10. 2011, sp. zn. 30Cdo 5180/2009).

Po právní stránce tak posoudil soud předmětnou věc podle čl. 5 odst. 5 Úmluvy, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení nemajetkové újmy ve výši 411.000,- Kč za omezení na osobní svobodě vazbou v období od [REDAKCE] do [REDAKCE], když byl nakonec v trestním řízení obžaloby zproštěn. Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z celkové délky omezení osobní svobody a z následků v osobní sféře poškozené osoby. Samotné držení ve vazbě má z povahy věci negativní dopady do svobody pohybu či do práva na soukromí, a v tomto ohledu výkon vazby sám o sobě působí újmu na základních právech, svobodách a důstojnosti dotčené osoby. Adekvátním odškodněním je částka v rozmezí 500,- Kč až 1.500,- Kč za jeden den trvání vazby (viz např. rozsudek

Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 30Cdo 914/2011). Soud dospěl k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním je 2.000,- Kč za 1 den vazby, tedy částka přesahující horní hranici doporučeného rozmezí Nejvyšším soudem, celkem 178.000,- Kč. Soud vycházel z toho, že první dny omezení osobní svobody působí na poškozeného velmi intenzivně, poškozený je zpravidla v šoku po nečekaném zadržení policií, které navíc bylo dle žalobce spektakulární, neboť měl být [REDAKCE] byla mu nasazena pouta a eskortován na služebnu. Pokud žalobce uvedl, že vzhledem k tomu, že se nedopustil násilného trestného činu, tak to bylo neadekvátní situací, pak s tím lze souhlasit, i z tohoto důvodu soud přesáhl doporučené rozmezí pro odškodnění. Žalobce nebyl nikdy v minulosti trestán, uvedl, že samotné zatčení bylo velmi stresující, vazbou měl být dle svého přesvědčení „zlomen“, aby začal s policií spolupracovat proti [REDAKCE] Ž [REDAKCE] o kterého dle jeho názoru zejména šlo. Žalobce též poukázal na nevyhovující podmínky ve vazbě, která dle jeho slov „skutečně není na úrovni 21. století, je to dehonestující, ponižující, nechutné a zdraví škodlivé prostředí“, byla tam zima, byl neustále ponižován osobními prohlídkami různých tělních dutin, atd. Tyto skutečnosti jsou obecně známy, nebylo tedy ničeho, čemu by soud při popisování vazby žalobcem neuvěřil. Soud též přihlédl k tomu, že žalobce byl na osobní svobodě omezen i přes vánoční svátky, kdy je pobyt ve vazbě zvláště depresivní, dále k tomu, že vazba se dle výpovědi svědků na žalobci podepsala i co se týká jeho pracovního stylu, když dříve byl žalobce [REDAKCE] ale potom [REDAKCE] a jinak, také měl [REDAKCE]. Dle názoru soudu je přiměřeným odškodněním za újmu způsobenou nevinnému, bezúhonnému a dobré pověsti se těšícímu žalobci v nevyhovujících podmínkách vazebních věznic v České republice částka 2.000,- Kč za den. Žalovaná žalobci plnila 89.000,- Kč, tedy 1.000,- Kč za 1 den vazby, proto soud zavázal žalovanou k úhradě zbývajících 89.000,- Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu objektivní nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů (výrok II.). Ve zbývajících částech, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu za omezení osobní svobody vazbou ve výši 322.000,- Kč, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok III.).

Čtvrtým nárokem žalobce je nárok na náhradu škody ve výši 71.111,- Kč spočívajících v nákladech na obhajobu. Podle § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náklady zastoupení jsou ve smyslu § 31 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. součástí nákladů řízení a zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování, kdy výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně, kterým je vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“). Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. b), odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, platný do 31. 12. 2009, za který bylo možné uložit trest odnětí svobody v trvání dvou až osmi let. Podle § 10 odst. 3 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), ve znění účinném do 10. 3. 2003, při obhajobě v trestním řízení, nejde-li o věci podle odstavce 2, se považuje za tarifní hodnotu částka 30.000,- Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let a nepřevyšuje deset let.

Podle § 7 AT sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty přes 10.000,- Kč do 200.000,- Kč částku 1.500,- Kč. Podle § 13 odst. 1, 3 AT, nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 75,- Kč na jeden úkon právní služby.

Žalovaná žalobci neuhradila náklady vynaložené na úkony právní služby vyjmenované žalobcem v tabulce na čl. 666 – 667 spisu, ke kterým došlo v období od 7. 11. 2001 do 14. 2. 2003. Provedení veškerých těchto úkonů bylo prokázáno trestním spisem, byla prokázána i jejich účelnost, neboť u žalobce se jednalo o nutnou obhajobu (§ 36 odst. 3 tr. řádu), nemohl se tak úkonů v přípravném řízení (zejména vyhodnocování materiálů) účastnit sám bez svého obhájce, jak namítala žalovaná. Za 43 úkonů po 1.500,- Kč, 43 režijních paušálů po 75,- Kč a DPH ve výši 3.386,- Kč tak žalobci náleží náhrada ve výši 71.111,- Kč, kterou soud uložil žalované žalobci zaplatit do patnácti dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).

Pátým nárokem žalobce je nárok na náhradu škody spočívající v ušlém úroku ze složené kauce ve výši 10.000.000,- Kč v období od 31. 1. 2001 do 25. 9. 2008 a z 1.000.000,- Kč od 26. 9. 2008 do vrácení kauce v této výši, neboť žalobce by měl tyto finanční prostředky složené na svém účtu u [redacted]. V řízení bylo prokázáno, že žalobce složil dne [redacted] jako peněžitou záruku za vazbu částku 10.000.000,- Kč na účet Městského státního zastupitelství v Praze, tento účet byl úročen sazbou 0,5 % p.a. pouze do 14. 9. 2008 a úroky, které složená peněžítá záruka ve výši 10.000.000,- Kč od 25. 1. 2002 do 14. 9. 2008 vynesla, dosáhly výše [redacted]- Kč. Dne 12. 8. 2008 bylo rozhodnuto o snížení peněžité záruky na částku 1.000.000,- Kč, která byla žalobci vrácena dne [redacted] spolu s úroky ve výši [redacted] Kč. Částka 9.000.000,- Kč byla žalobci vrácena dne [redacted]. Žalobce byl při jednání soudu dne 24. 11. 2014 vyzván soudem podle § 118 odst. 1, 3 o.s.ř., aby doplnil tvrzení o tom, zda kauce ve výši 10.000.000,- Kč byla použita z peněz, které měl žalobce složené na termínovaném účtu, popř. z jakých peněz byla kauce složena, a pokud byly na termínovaném účtu, tak že tento byl vedený u [redacted] a byl úročen úrokovými sazbami tak, jak je specifikovala tato banka, popř. zda žalobce běžně ukládal na termínované účty své finanční prostředky a aby ke svým tvrzením předložil důkazy. Tato výzva soudu nebyla žalobcem splněna. Soud tak nemá za prokázané, že by mezi nezákonným trestním stíháním žalobce a vzniklou škodou v podobě ušlého úroku ze složené peněžité záruky, byla příčinná souvislost. Nebylo prokázáno, že by žalobce běžně ukládal své peněžní prostředky na uvedeném účtu u [redacted], resp. že peněžitou záruku z tohoto účtu zaplatil, a že by tak byla lépe úročena, než jak byla úročena na účtu vedeném u Městského státního zastupitelství v Praze. Žalobce totiž nemusel mít tyto finanční prostředky (nebýt jeho trestního stíhání) po celou dobu na konkrétním účtu, mohl s nimi i jinak nakládat, např. je investovat, utratit, apod. Z uvedeného důvodu soud žalobu v části, kterou se žalobce domáhá náhrady škody spočívající v ušlém úroku, jako nedůvodnou zamítl (výrok III.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř., § 146 odst. 2 za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů řízení poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V souzeném případě byl žalobce zcela úspěšný ve 3 nárocích po

tarifní hodnotě 50.000,- Kč (zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nepřiměřenou délku řízení a zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vazbu), převážně úspěšný v 1 nároku v tarifní hodnotě 873.600,- Kč (náhrada škody spočívající v nákladech na obhajobu – žalovaná plnila částečně žalobci až po podání žaloby a po uplynutí lhůty dle § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., proto procesně zavinila částečné zastavení řízení), zcela neúspěšný v 1 nároku v tarifní hodnotě 273.866,- Kč (náhrada škody spočívající v ušlém zisku, žaloba v této části vzata zpět žalobcem) a v 1 nároku v tarifní hodnotě cca 20 mil Kč (náhrada škody spočívající v ušlém úroku z kauce). Pevážně neúspěšný v řízení tak byl žalobce, který by měl povinnost hradit žalované náklady řízení. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady nevznikly (resp. jejich výši neprokázala), rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok IV.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 2. června 2015

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Procházková